QURAN (FINNISH)

25 - AL-FURKAN (YmmÃ¤rryksen suura)

1. Siunattu olkoon HÃ¤n, joka ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ on lÃ¤hettÃ¤nyt ymmÃ¤rryksen palvelijallensa, jotta hÃ¤n voisi varoittaa kansoja.

2. HÃ¤nelle kuuluu taivaitten ja maan kuninkuus, HÃ¤n ei ole hankkinut itselleen lasta eikÃ¤ HÃ¤nen kuninkuuteensa ole ketÃ¤Ã¤n osallista ja HÃ¤n on myÃ¶s luonut kaiken ja antanut kullekin ansionsa mukaan.

3. Mutta ihmiset ovat HÃ¤nen rinnalleen omaksuneet muita jumalia, jotka eivÃ¤t pysty mitÃ¤Ã¤n luomaan, koska ne itse ovat luotuja; eikÃ¤ niillÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n valtaa tehdÃ¤ heille vahinkoa eikÃ¤ hyvÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n, eivÃ¤tkÃ¤ ne liioin hallitse kuolemaa, elÃ¤mÃ¤Ã¤ eivÃ¤tkÃ¤ ylÃ¶snousemusta.

4. Ja uskottomat sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ on silkkaa valhetta, jonka hÃ¤n itse on sepittÃ¤nyt, ja toiset ovat hÃ¤ntÃ¤ siinÃ¤ auttaneet.Â» Niin ryhtyvÃ¤t he vÃ¤Ã¤ryyteen ja valheeseen.

5. He sanovat edelleen: Â»Ne ovat muinaistaruja, jotka hÃ¤n on antanut kirjoittaa muistiin, jotta niitÃ¤ luettaisiin hÃ¤nelle aamuin ja illoin.Â»

6. Vastaa: Â»HÃ¤n, joka tuntee sekÃ¤ taivaitten ettÃ¤ maan salaisuudet, on ilmaissut ne ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤.Â» Totisesti HÃ¤n on anteeksiantavainen, armollinen.

7. He sanovat myÃ¶s: Â»Millainen tÃ¤mÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤s onkaan! HÃ¤nhÃ¤n nauttii ravintoa ja kÃ¤velee toreilla. Miksi ei hÃ¤nen luoksensa ole lÃ¤hetetty enkeliÃ¤, joka yhdessÃ¤ hÃ¤nen kanssaan voisi olla varoittajana?

8. Tai miksi hÃ¤nelle ei ole heitetty aarteita, taikka miksi hÃ¤nelle ei ole annettu puutarhaa, jonka antimia hÃ¤n voisi syÃ¶dÃ¤?Â» Ja jumalattomat sanovat: Â»Te seuraatte vain miestÃ¤, joka on noituuden sokaisema.Â»

9. Pane merkille, millaisia vertauksia he sinusta esittÃ¤vÃ¤t. Mutta he kulkevat eksyksissÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ pÃ¤Ã¤se oikean tien alkuun.

10. Siunattu olkoon HÃ¤n, joka voi, jos tahtoo, antaa teille parempaa, kuin mitÃ¤ teillÃ¤ nyt on. Puutarhoja, joiden kautta joet virtaavat, ja myÃ¶s palatseja HÃ¤n voi teille hankkia,

11. He kieltÃ¤vÃ¤t mÃ¤Ã¤rÃ¤hetken, mutta Me olemme valmistanut roihuavan tulen sille, joka tuomion hetken kieltÃ¤Ã¤.

12. Kun helvetti on nÃ¤kevÃ¤ heidÃ¤t jo matkan pÃ¤Ã¤stÃ¤, he kuulevat sieltÃ¤ parkumista ja rÃ¤iskinÃ¤Ã¤.

13. Ja kun heidÃ¤t heitetÃ¤Ã¤n johonkin sen ahtaaseen soppeen sidotuin kÃ¤sin ja jaloin, niin he rukoilevat kuolemaa.

14. Â»TÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Ã¤lkÃ¤Ã¤ anoko vain yhtÃ¤ kuolemaa, vaan anokaa monenkertaista hÃ¤vitystÃ¤nne.Â»

15. Sano: Â»TÃ¤mÃ¤kÃ¶ on parempi, vai asuminen puutarhassa, joka niille on luvattu, jotka hartautta harjoittavat?Â» Se on oleva heidÃ¤n palkkansa ja mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤nsÃ¤.

16. SiellÃ¤ heillÃ¤ on kaikki, mitÃ¤ haluavat, ja siellÃ¤ he alati saavat asua. TÃ¤mÃ¤ on Herrasi sitova lupaus, sitÃ¤ voitte HÃ¤neltÃ¤ kysyÃ¤.

17. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ HÃ¤n on kokoava heidÃ¤t sekÃ¤ ne, joita he Jumalan ohella palvelivat, ja sanova: Â»TekÃ¶ johdatitte nÃ¤mÃ¤ Minun palvelijani harhaan, vai eksyivÃ¤tkÃ¶ he tieltÃ¤?Â»

18. He vastaavat: Â»Kunnia olkoon Sinulle! Ei ollut meille soveliasta ottaa sinun rinnallesi muita suojelijoita, mutta kun SinÃ¤ annoit heille ja heidÃ¤n esi-isilleen nautintoja, niin he unohtivat varoituksen ja joutuivat turmioon.Â»

19. Ja me sanomme: Â»SentÃ¤hden he totisesti ovat vÃ¤Ã¤ristelleet teidÃ¤n puheenne, ettekÃ¤ voi vÃ¤lttÃ¤Ã¤ tuomiota ettekÃ¤ saada apua. Ja ken tahansa joukostanne on vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤, hÃ¤nen Me annamme maistaa ankaraa rangaistusta.Â»

20. Emme sinun edellÃ¤sikÃ¤Ã¤n lÃ¤hettÃ¤nyt yhtÃ¤Ã¤n sananjulistajaa, joka ei olisi nauttinut ravintoa tai kulkenut toreilla. Me olemme myÃ¶s tehnyt jotkut teistÃ¤ koetukseksi toisille, nÃ¤hdÃ¤ksemme, pysyttekÃ¶ lujina. Herrasi on alati nÃ¤kevÃ¤.

21. Ne, jotka eivÃ¤t odota kohtaavansa MeitÃ¤, kyselevÃ¤t: Â»Miksi ei enkeleitÃ¤ ole lÃ¤hetetty luoksemme maan pÃ¤Ã¤lle tai miksi emme nÃ¤e Herraamme?Â» He ovat todellakin tulleet kovin itsetietoisiksi ja paisuvat ylimielisyydessÃ¤Ã¤n.

22. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin he saavat nÃ¤hdÃ¤ enkeleitÃ¤, mutta sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ syntisiÃ¤ eivÃ¤t odota ilosanomat, ja enkelit sanovat: Â»Olkoon vÃ¤lillÃ¤mme ylipÃ¤Ã¤semÃ¤tÃ¶n kielto ja este.Â»

23. Me tutkimme heidÃ¤n tekonsa ja muutamme heidÃ¤t tomuksi, joka hajallensa viskotaan.

24. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ovat puutarhan asukkaat paremmassa olotilassa ja ihanammassa lepopaikassa.

25. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ taivas purkaa pilvensÃ¤ ja enkelit lÃ¤hetetÃ¤Ã¤n alas suurina saattueina.

26. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ on todellinen kuninkuus kuuluva laupeimmalle, ja se on oleva kova pÃ¤ivÃ¤ uskottomille.

27. Silloin jumalaton pureskelee kÃ¤siÃ¤Ã¤n ja sanoo: Â»Jospa olisin vaeltanut lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n tietÃ¤!

28. Voi minua, kunpa en olisi ottanut mokomaa ystÃ¤vÃ¤kseni.

29. Totisesti, hÃ¤n sai minut unohtamaan kehoituksen, senjÃ¤lkeen kun olin, sen saanut.Â» Saatana jÃ¤ttÃ¤Ã¤ ihmisen pulaan.

30. LÃ¤hettilÃ¤s on sanova: Â»Oi Herra! Totisesti, kansani piti tÃ¤tÃ¤ Koraania joutavana.Â»

31. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me olemme antanut jokaiselle profeetalle vihamiehiÃ¤ syntisten joukossa. Mutta Herrasi on riittÃ¤vÃ¤ opas ja riittÃ¤vÃ¤ auttaja.

32. Uskottomat sanovat myÃ¶s: Â»Miksi koko Koraania ei ilmoitettu hÃ¤nelle yhdellÃ¤ kertaa?Â» Siksi, ettÃ¤ saatoimme sen avulla vahvistaa sydÃ¤ntÃ¤si, Me esitimme sen jaksoittain.

33. He eivÃ¤t voi esittÃ¤Ã¤ sinulle ainoatakaan vÃ¤itettÃ¤, josta emme sanoisi sinulle totuutta ja antaisi parasta selitystÃ¤.

34. Niiden osa, jotka yhteenkoottuina lankeavat kasvoilleen helvetissÃ¤, on oleva onnettomin ja he ovat etÃ¤immÃ¤lle eksyneitÃ¤.

35. Totisesti, Me annoimme Moosekselle PyhÃ¤n Kirjan ja mÃ¤Ã¤rÃ¤simme hÃ¤nen veljensÃ¤ Aaronin hÃ¤nen avustajakseen.

36. Me lausuimme: Â»LÃ¤htekÃ¤Ã¤ kumpikin kansan luokse, joka on kieltÃ¤nyt MeidÃ¤n ilmoituksemme.Â» Viimein Me tuhosimme nÃ¤mÃ¤ perin pohjin.

37. Ja Nooan kansan, kun se hylkÃ¤si lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme, me hukutimme ja asetimme sen varoitusmerkiksi ihmissuvulle. Me olemme valmistanut jumalattomille tuskallisen rangaistuksen.

38. Me tuhosimme myÃ¶s Aadin ja Tamuudin sekÃ¤ Rassin asukkaat sekÃ¤ myÃ¶s monia sukupolvia heidÃ¤n vÃ¤liltÃ¤Ã¤n.

39. Jokaiselle Me esitimme vertauksia ja jokaisen Me perinpohjin tuhosimme.

40. Aivan varmasti he ovat kulkeneet kaupungin ohi, jonka ylitse Me lÃ¤hetimme hirvittÃ¤vÃ¤n sateen. EivÃ¤tkÃ¶ he ole sitÃ¤ havainneet? Ei, heidÃ¤nlaisensa eivÃ¤t odota ylÃ¶snousemusta.

41. Ja nÃ¤hdessÃ¤Ã¤n sinut, Muhammed, he pitÃ¤vÃ¤t sinua vain pilkkanaan: Â»TÃ¤mÃ¤kÃ¶ on se, jonka Jumala on lÃ¤hettÃ¤nyt sanansa julistajaksi?

42. HÃ¤n oli vÃ¤hÃ¤llÃ¤ saada meidÃ¤t luopumaan jumalistamme, ellemme olisi riippuneet heissÃ¤ uskollisesti.Â» Mutta kun he aikanaan nÃ¤kevÃ¤t tuomionsa, he tulevat tietÃ¤mÃ¤Ã¤n, kuka on oikealta tieltÃ¤ kauimmas eksynyt.

43. MikÃ¤ on ajatuksesi sellaisesta, joka on ottanut oman himonsa jumalakseen? SinÃ¤kÃ¶ sellaisen suojelijaksi pyrkisit?

44. Ã„lÃ¤ usko, ettÃ¤ useimmat heistÃ¤ mitÃ¤Ã¤n vaarinottavat tai ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤t. He ovat karjan kaltaisia; ei, he ovat kauemmaksi oikealta tieltÃ¤ eksyneet kuin karja.

45. Oletko huomannut, miten Herrasi saa varjon lankeamaan? HÃ¤n olisi voinut tehdÃ¤ sen pysyvÃ¤ksi. Sitten loimme auringon sitÃ¤ osoittamaan.

46. Sitten siirrÃ¤mme sitÃ¤ hiljalleen ItseÃ¤mme kohti.

47. HÃ¤n on antanut teille yÃ¶n peitoksi, unen levoksi ja pÃ¤ivÃ¤n tyÃ¶ajaksi.

48. Juuri HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet tuomaan iloisia armonsanomia, ja pilvistÃ¤ Me lÃ¤hetÃ¤mme puhdasta vettÃ¤,

49. elvyttÃ¤Ã¤ksemme kuivuneen maan ja antaaksemme sitÃ¤ juomaksi , niille, otka olemme luonut, sekÃ¤ ihmisjoukoille ettÃ¤ karjalle.

50. Totisesti, Me annamme heille sadetta kausittain, jotta he muistaisivat MeitÃ¤, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t ole muuhun taipuvaisia kuin kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶myyteen.

51. Jos olisimme halunnut, olisimme voinut nostattaa esille varoittajan jokaisesta kaupungista.

52. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis suostuko uskottomiin, vaan taistelkaa kaikin voimin heitÃ¤ vastaan.

53. Juuri HÃ¤n pitÃ¤Ã¤ erillÃ¤Ã¤n kahdenlaiset vedet. Toinen on makea, janoisia virkistÃ¤vÃ¤ vesi, toinen taas suolainen ja katkera, ja kummankin vÃ¤lille HÃ¤n on asettanut aitauksen ja ylipÃ¤Ã¤semÃ¤ttÃ¶mÃ¤n esteen.

54. Juuri HÃ¤n on luonut ihmisen vedestÃ¤ ja antanut hÃ¤nelle sukulaisuus~ sekÃ¤ aviositeet, sillÃ¤ Herrasi on mahtava.

55. Kuitenkin he palvelevat Jumalan rinnalla sellaista, mikÃ¤ ei heitÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤ eikÃ¤ vahingoitakaan. Uskoton on mukana taistelussa Herraansa vastaan.

56. Olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinut vain tuomaan ilosanomaa ja myÃ¶s varoittamaan.

57. Sano: Â»En pyydÃ¤ siitÃ¤ teiltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa, mutta ken haluaa suunnata tiensÃ¤ Herraa kohti, hÃ¤n tehkÃ¶Ã¶n niin.Â»

58. Luota ainoaan elÃ¤vÃ¤Ã¤n, joka ei milloinkaan kuole, ja julista HÃ¤nen kunniaansa HÃ¤ntÃ¤ ylistÃ¤en. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ tarkoin palvelijainsa synnit.

59. HÃ¤n on luonut taivaat ja maan ja kaiken, mikÃ¤ niiden vÃ¤lillÃ¤ on, kuudessa kaudessa ja senjÃ¤lkeen voimallansa hallitsee kaikkea. HÃ¤n on armahtaja. Kysy sellaiselta, jolla on tietoa HÃ¤nestÃ¤.

60. Kun heille sanotaan: Â»Alistukaa laupiaan armahtajan edessÃ¤Â», niin he kyselevÃ¤t: Â»MikÃ¤ sitten on armahtaja? PitÃ¤Ã¤kÃ¶ meidÃ¤n kumartua kenen edessÃ¤ sinÃ¤ kÃ¤sket?Â» TÃ¤mÃ¤ lisÃ¤Ã¤ heidÃ¤n vastahakoisuuttaan.

61. Siunattu olkoon HÃ¤n, joka on sijoittanut tÃ¤htisikermÃ¤t taivaalle ja asettanut sinne myÃ¶s pÃ¤ivÃ¤n soihdun ja paistavan kuun.

62. Juuri HÃ¤n on sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n toisiansa seuraamaan, niitÃ¤ varten, jotka haluavat siitÃ¤ ottaa vaarin tai jotka tahtovat kiittÃ¤Ã¤.

63. Laupeimman armahtajan palvelijoita ovat ne, jotka nÃ¶yrinÃ¤ vaeltavat maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mien heitÃ¤ puhutellessa lausuvat: Â»Rauha!Â»

64. SekÃ¤ ne, jotka viettÃ¤vÃ¤t yÃ¶n Herransa edessÃ¤, rukoillen maahan vaipuneina tai seisaaltaan.

65. SekÃ¤ ne, jotka lausuvat: Â»Herra, torju pois meistÃ¤ helvetin kuritus; totisesti, ikuinen on sen kidutus.Â»

66. Totisesti, se on kauhistuttava leposija ja asuinpaikka.

67. Armahtajan palvelijoita ovat myÃ¶s ne, jotka eivÃ¤t tuhlaa eivÃ¤tkÃ¤ ole itaria, vaan kulkevat keskitietÃ¤.

68. Samoin ne, jotka eivÃ¤t rukoile muita jumalia kuin Jumalaa eivÃ¤tkÃ¤ syyttÃ¶mÃ¤sti ketÃ¤Ã¤n tapa, minkÃ¤ Jumala on kieltÃ¤nyt, eivÃ¤tkÃ¤ antaudu minkÃ¤Ã¤nlaiseen haureuteen. Ken nÃ¤in tekee, hÃ¤n on saava synnin palkan.

69. Kaksinkertainen on hÃ¤nen rangaistuksensa oleva ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, ja hÃ¤peÃ¤Ã¤nsÃ¤ hÃ¤n saa ainaiseksi jÃ¤Ã¤dÃ¤.

70. Mutta ken tekee katumuksen ja uskoo ja suorittaa hyviÃ¤ tekoja, hÃ¤nen pahat tekonsa Jumala on vaihtava hyviksi, sillÃ¤ Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

71. Kuka kÃ¤Ã¤ntyy ja tekee hyvÃ¤Ã¤, totisesti, hÃ¤nen kÃ¤Ã¤ntymyksensÃ¤ Jumalan puoleen on otollinen.

72. Ne, jotka eivÃ¤t anna vÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ todistusta, ja jotka turhaa puhetta kuullessaan kulkevat arvokkaasti ohi,

73. jotka saadessaan muistutuksen Herransa tahdosta eivÃ¤t tekeydy kuuroiksi ja sokeiksi,

74. ja ne, jotka sanovat: Â»Herra, suo meille silmien iloa vaimoistamme ja jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤mme ja tee meistÃ¤ niiden esikuvia, jotka hartautta harjoittavat,

75. nÃ¤mÃ¤ kaikki palkitaan kestÃ¤vyydestÃ¤Ã¤n ja saavat ylhÃ¤iset asuinsijat, joissa heidÃ¤t otetaan vastaan suloisin tervehdyksin ja rauhantoivotuksin.

76. SiellÃ¤ he saavat asua; mikÃ¤ ihana asuinsija ja lepopaikka!

77. Sano uskottomille: Â»Herra ei vÃ¤litÃ¤ teistÃ¤, ellette HÃ¤ntÃ¤ avuksi huuda. Mutta te olette pitÃ¤neet totuutta valheena, ja ikuinen tuska on oleva osanne.Â»